Много моля да ми обясни защо се получава следното. Когато с приятеля ми сме заедно и се любим, той винаги пуска или радиото силно, или телевизора. А аз на шум не обичам да се любим. Обичам да слушам дъха му, а не шумове. Няколко пъти тактично му обясних, че обожавам тишината, но той като че ли не разбра какво искам да му кажа. А има ли звуци извън тези на сърцата ни, аз не мога да се отпусна. Какво ще ме посъветвате?
Дидка

Здравейте Дидке,
И така... имало едно време. Спокойно, днес няма да разказвам приказка. Спокойно... Но все пак, както имаше едно музикално предаване по Радио София – „Да се върнем години назад". Да кажем 50. Не са много, ама ако ти лично си ги изживял и ще са много и ще са малко. Та така... Тогава аз бях на 17. И кое ме учудваше най-много. Няма да се сетите. Табелите и табелките. Които виждаха очите ми веднага щом затварях домашната порта след мен. И то най-различни. Казах –големи и малки, но винаги с техните си даденост.
И какви бяха тези техни дадености? Ами това бяха надписите, които се съдържаха в тях. Ето накратко. Най-първо виждах тези с надписа „Образцов дом". Няма да коментирам. Сякаш другите домове не бяха образцови. А за следващите – то те бяха една голяма група. И в тях четеш: „Не хвърляй боклука по улицата и в задните дворове!", "Да превърнем нашето населено място в първенец по хигиена!", „Не плюй извън плювалниците!", „Пази чистота!", „Не гази тревата!", „Не късай цветята!". И още колко ли много с подобни текстове. Най-невероятните пък бяха поставени по каросериите на камионите и автобусите – „Неуверен не изпреварвай!", „Пътят не е космос!" и още: "Само минута невнимание – и после цял живот мъртъв!". И още, това вече по трамваите и тролеите „Не слизай и не се качвай в движение!". Великолепно, нали!? Но изведнъж, когато напуснеш улицата и влезеш, в което и да е учреждение, няма начин да не попаднеш на табелката със съдържане: „Пази тишина!" А ако пък си вече в здравно учреждение, то там на първо място е табелката с надпис: „Помни, че ТИШИНАТА

ЛЕКУВА!".

Ами сега ? Ами сега, според мен, наистина тишината лекува, и то много. Особено днес в тази така наречената наша интонационна среда. Препълнена с много и най-различни шумове, викове, клаксони и крясъци. От най-пъстро естество и произход. И то от сутрин – до здрача. И от здрача, чак до сутринта. Няма край.

Види се, че и в любовното ложе вече е същото. За съжаление!

Добре, ама защо точно Вашия приятел си пуска музика, и то силно когато се любите? Защо? Не ми давете никаква информация за това, в писмото си до мен! А пък не може, както казва народа ни - винаги крушката си има опашка, сиреч – причина!

Казват, че навикът бил втората природа на човек. Така казват. Една от причините за силна музика по радиото или телевизора може и да е тази. И направил го е с момиче за първи път в живота си в такава обстановка и от тогава насам си търси и съответната шумна обстановка за любене. И като е свикнал с това, трудно може да се отрече от така създалия се в него динамичен стереотип. И без него сякаш нещата не ще се случат както трябва. Така поне си мисли той и затова пренебрегва вашите желания за едно тихо любене.

Друго... Зависи много от обстановката в която се любите. Тук има две неща. Първото – ако стените са тънки и се чува даже и тиктакането на часовника на съседа оттатък -ето Ви причина за много шумен фон. И второ, ако се любите в неговата стая, а в други съседни стаи на същото жилище има негови роднини или пък съквартиранти – ето Ви пак причина за по-шумно обкръжение, когато той се люби с Вас..
Казвам всичкото това, но може да има и още и още като причини, ала все пак крайният резултат е ясен и това много Ви смущава. Права сте, но все пак ако мъничко, мъничко той повдигне завесата, зад която да се види истинската причина, ще ви е доста трудно да го накарате да Ви чуе. И сега най-главното. И друг път съм казвал, че от Троянската война насетне крепост превзета отвън НЯМА! Това защото каквито и да се причините за шумната Ви любов, ей така пряко казано от самата Вас не бихте стигнали до успеха, който търсите. Успехът – той да Ви чуе, разбере и да се променят нещата.

Какво предлагам като идеи за нашия „троянски кон„! Сещате се нали? Става въпрос за онзи дървен кон, за който се е сетил хитрецът Одисей. Та в него са се скрили войни от вражеската на Троя войска. След фиктивното оттегляне на тази вражеска войска – троянци, опиянени от радостта на победата сами вкарали този дървен кон в крепостта си. После, после дошла нощта и сама си представяте вече за случващото се понататък....

Та така... в един спокоен час, когато сте заедно с него казвайки му колко много го обичате сте се стреснали от един кошмарен сън. Сънували сте без да искате едно ваше скарване помежду Ви, което е възникнало –ей така за глупости. Да ама сте се разделили след това. И сте била много нещастна след това –макари само на сън. А като сте се събудела сте разбрала колко много го обичате и колко много нещастна бихте могла да бъдете, ако се разделите с него. Ама не насън, а наяве. И кой знае защо точно тогава по радиото сте чула една песен изпълнявана от Васил Найденов. И тази песен се е казвала „ТИШИНА". Накарай те го да ви обещае, че за нищо на света занапред няма да се карате. И още, че ще се изслушвате и разбирате взаимно. Тогава вече вмъкнете пак молбата си за една истинска тишина, когато се любите. Няма да му струва нищо, ако Вие чувате тогава ударите на сърцето му. Но пък и на Вас също няма да Ви струва нищо ако пък той тогава, чуе Вашите сладострастни стонове и въздишки.

Всъщност пак ще има шумове, но шумовете на Вашата вече любовна ТИШИНА!

Ето я нашата теза – тишината на Вашата любов. А песента изпята от Васко Найденов е по текст на поета Георги Начев и по музиката на композитора Димитър Ковачев. Ето я:

ТИШИНА

Тишината вали през прозореца
като бяла надежда във мен
и сред толкова стъпки на хора,
чувам твоите стъпки да стенат.
И сърцето ти чувам да бие
над звезди и пътеки безбройни.
Ти не можеш от мен да се скриеш
да останеш единствено спомен.

Тишина, само тя ми остава след теб.
Тишина. Аз съм сам без любов -
търся твоята нежна ръка -
аз съм сам без любов...

Не е късно, помни не е късно
да отвориш вратата внезапно
и раздялата с дъх да разпръснеш
и да върнеш горещото лято.
Тишината вали във прозореца
като бяла надежда във мен
и сред толкова стъпки на хора
чувам твоите стъпки да стенат.

Нека всички самотни дървета,
тази нощ се покрият в зелено,
чули топлия вик на сърцето,
взели обич от теб и от мен...!

Тишина... Само тя ми остана след теб...
Тишина...
В този свят, твой-
та длан
ще ми върне за миг любовта,
В този свят...

Хубава е нали? Може да си я свалите и да си пускате музикалното клипче с нея – всеки път когато започвате да се любите с него. Ще е от полза! Защото тишината наистина лекува.

{youtube}GzLcb7ovyaE{/youtube}

д-р Илия Врабчев - сексолог, психотерапевт